

И отъ тогава и до днеска
Асенъ си спомня тоя часъ:
разказва на сестра си Веска
за случката съ плачевенъ гласъ.
И промѣни се, другъ е вече:
послушенъ, съсъ добро сърдце,
и за грѣха си се обрече —
да храни птичкитѣ съ просце!

Ненчо Савовъ

ЛИСИЦА И КОТАКЪ

Единъ день котакътъ видѣлъ насреща си въ гората лисицата и си помислилъ: — Тя е много умна, ходила е много по свѣта и знае много. Може би, ще мога да науча нѣщо полезно отъ нея. Както си мислилъ това, приближилъ лисицата и много приятелски казалъ: — Добъръ день, Кума Лисо! Какъ си! Какъ се поминавашъ и какъ живѣешъ въ тия тежки времена?

Лисицата изгледала съ голѣма надменость котака отъ главата до краката и дълго мислила — да му продума ли нѣщо или да го отмине. Най-после проговорила:

— О, ти бедний чистачо на мустаци, ти пѣстрий глупецъ, ти гладнико и мишеловко, какъ се осмѣлявашъ да ме питашъ, какъ съмъ и какъ живѣя? Какво си научилъ ти до сега? Какви изкуства владѣешъ?